

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica de passione. Tex. euang. Joan. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](#)

Tractatus

II

et habebat de eo plena sciām: sū illud vāndostantiā: i medio pseueratiā: et
 Iōā. 5. Deū nemo vīdit vñq: vñigēt fine corona. Et rāto mēlō copatit qnto
 tc. Quarto: qz i veteri testamēto inotu et ipa ē passa. Sic em fm Aug. luna ob
 st p̄ sub rōne dei oportēt: in tñ sub rōne seuraf triplicif. s. qz est vacua/ aut nube
 patr̄ bñc filiū substātiale. He qrtuor tētra/ aut eclipsata. Sic brā vgo tēpli
 rōnes sūt ieci Lbō. i postilla: h̄ qrrā in cē hūt tribulatōez: singularē. s. qn fugi
 tellige de ludeis minoribz v̄l malis: qn ens i egyptū fuit vacua oī isolatiōe: et
 mysteriū trinitat̄ sy a maioribz fuit co qn pdito filio fuit nube dolor: occupat
 gntū nīfēt mali nesciētes q scire te⁹ ta: et qn chō pendēte fuit sanguinolēta.
 nebanf: yt pr̄z. q. q. q. ar. viij. (Hec vii. Un et respectu hōz dī mī misēde. Ju
 ba locut̄ ē iesus i gazophylaciō). i. i. lot
 co vbi erat gazophylaciō. i. arca fm ma
 gistrū hist. in q offercbanf et fuabāt mu
 nera. p tēpli repatōe: a gaze pſice: latine
 diuitie: et phylax qd ē fūare. Habebat
 aut̄ yr idē dī foza mē d̄slup: p qd dū clau
 sa erat pecunia inferebat. Corbona v̄l
 v̄l corba erat arca i q mūera reponebat
 portua sic i musach: regia v̄l diez solen
 niū. Quelbz tñ hāz gñali nomie gazo
 phylaciō dicebat. Hoc aut̄ itroduc euā
 gelista ut sciām: q chis publice loqbaſ
 (docēs i tēplo). i. in atrio tēpli vbi z̄sue
 uerūt isti docere: et ob h̄ magi indigna
 banf. Et nemo apphēdēt en) qūis ha
 beret apphēdēt volūratē (qz nōdū ve
 nerat hora ei⁹). i. in q pati veller fz Au
 gu. Nō āt ei⁹. i. in q faro vrgēte pati co
 seref. Et i hac pre est līrale documētū
 qntū teneamur chō: qz sponte se p nob
 obtulit. Hiero. ad Oceanū. Libz p fa
 lute nīa dorsū ſberibz: ſputaminibz fa
 clē: maxillaz palmis nō ſfundis p̄pare:
 et nos p eo etiā leue ſfundimur audire
 quicelū. Hec ille. Est aut̄ norandū q h̄
 euāgelū legit i die v̄gini ſecrata: qz i
 sensu q̄ allegorico ei zueniūt illa v̄ba:
 ego sum lux mūdi et. Et p h̄ etiā appa
 ret differētia maior iter ipam et ceteras
 mīliers q nō sūt caste vt ea de q̄ sabbat⁹
 to pcedēt dictū. Quō āt sit lux mūdi
 ostēdit Salomō. Lān. vi. dicēs. Que ē
 ista q̄ p̄gredit q̄si aurora ſurgens pul
 etra ut luna/electa ut sol/terribilis et.
 Nā pēdibz ē aurora fugās pēdōz tene
 bras: et adducens grē ſplendorē. Un dī
 mī misēde. Tribulat̄ aut̄ ē q̄si luna: q
 dnas ſug mari. i. amaricar̄: et lucz nocte
 i. in tribulatiōe: et est pulera. i. plene lu
 cēs. s. tota nocte in pncipio tribulatiōls

Dñica de passione.

Lx. euang. Joan. viij.

O icebat iesus turbis iu
 deoz r̄ principibz sacer
 dotū. Quis ex vobis ar
 guet me de pētō. Si vi
 tate dico q̄re vos nō credit, mi
 hi: Qui ē ex deo: verba dī audit
 Propterea vos nō auditis: qz
 ex deo nō estis. Responderūt ḡ
 iudei: et dixerūt ei. Nonne bene
 dicim⁹ nos qz samaritan⁹ es tu
 et demonium habes: Respons
 dit iesus. Ego demoniū nō ha
 beo: sed honorifico patrē meū et
 vos in hono raltis me. Ego autē
 nō quero gloriā meā: est q̄ quez
 vobis siq̄s sermonē meum dico
 uanerit: mortē nō videbit i eter
 nū. Dixerūt ḡ iudei. Munc coḡ

Dñica de passione.

nonim⁹ qr̄ demonis⁹ habes. A⁹ iustificare. Hec ille. Et int̄edit Greg.
braā mortu⁹ est ⁊ p̄hē: et tu di⁹ q̄ ch̄s tātū erat hūllis: q̄ si qd̄ ei voluō
isſent opponere nō renuisset subīre iudicium: ⁊ rōnabilis se purgare (Si p̄itate)
i. verā doctrinā (dico vobis: q̄re nō creā
ditis mihi?) q. d. Er̄q̄ ego iust⁹ aperio:
⁊ doctrinā mea sc̄a est ⁊ rōnabilis ⁊ vera:
tui sunt. Quē teipm facis? R̄n
dit iesus. Si ego gl̄ifico meip̄z
sed cā est: q: (q̄ ex deo est). i. q̄ est ex pre
gl̄ia mea nihil est. Est pater me
us q̄ glorificat me: quē vos di⁹
citis: q̄ d̄s nr̄ est: et nō cogniſt⁹
eū. Ego aut̄ nomi eū. Esti dire
ro qr̄ nō sc̄io eū: eros filis vobis
medax. Sed sc̄io eū: ⁊ simonem
et suo. Abraaz p̄ v̄ exultauit
vt videret d̄icē mēcū: vidit et ga
uisus est. Dixerunt ḡ iudei ad eū
Quinq̄inta annos nondū ha
bes et Abraaz vidiſti: Dixit eis
iesus. Amē amē dico vobis an
tiquis Abraaz fieret ego sum. Tu
lerunt ergo lapides iudei vt ia
cerent in eum. Iesus aut̄ abſco
dit ſe ⁊ exiuit de templo.

Dicebat iesus turb
iudeor̄ ⁊ p̄cipib⁹ ſac̄dor̄.
Quis ex vob. zc. Joā. viij.
In p̄nti enā. narrat qd̄ sal
uatoris h̄ iudeos diſputatio: q̄ i tr̄ia pū
era diſuſdit. q̄ sunt Increpacio: Explo
bratio ⁊ Lōmendario.
Quārū ad p̄mū ch̄is acrif̄ iſcrepauit
ſydos ſup eo q̄ ei⁹ doctrie nō credebāt:
eū d̄r. (Quis ex vob) o p̄ncipes et ple
bei (arguet me de p̄co). i. quincet ⁊ vel
vere dicere poterit tale qd̄ male egifti.
Orig. Habz aut̄ h̄ p̄bū ch̄i magnā fi
ducia: cū n̄l's hoim fiducialls h̄ dicere
potuerit / n̄l's ſol⁹ d̄s nr̄: q̄ petm̄ nō fecit
Hec ille. Hec aut̄ ſo ch̄ius d̄r: ne iudei
poſſint regiuerando dicere. Ideo tibi
non credit⁹: qr̄ alit̄ doceſ: at q̄ alit̄ vi
uis. Greg. Pensate māſuetudinē det.
Nō dediḡ ex rōne ond̄ere ſe petoře nō
effe: q̄ ex p̄tute dūlūtatis potat petořes

lux q̄ est odiosa oclis lippis. i. ſupbiſ q̄
ſe bi non vider ſeu cognofciſ. Et ſicut
odor q̄ hōles retreat: ⁊ ſerpente fugat:
i. luxuriosum: q̄ coſueuit ſtarare in fetor
re. Et ſic ſapoz ponis q̄ pena eſt in ſano
palato. i. auaro. Predicitis eīm̄ eſt oclit
ſa p̄itas: de hūllitate: puritate: ⁊ paup
Quantiſ ad ſicdm tangit op̄ (rare
ph̄bi ⁊ ſtūlia quā iudei intulerit ch̄io
Chrys. Eū alit̄d alit̄ d̄ns diceret: hoc
apud iudeos q̄ valde inſenſibiles erāt/
inſania videbaſ: vt ex eorū reſponſione
colliḡt. Nam ſequitur. Reſponderūt
v̄ q̄

Tractatus

II

ne dicimus nos: q̄ samaritanus es tu: et custos. Quarum fīm Chrys. vt doceret demonū habes) Samaritanus fuerat nos rācedū esse q̄n obiectū nob̄ aliquid qd
gētiles q̄.x.tribulū. capiūtatis mīstī sī fame n̄ derogat: pura paupr̄as. et q̄ pos
a Nabuchodonosor colere frā eoz: et sil' sum⁹ negare ipoſtas nob̄ culpas: q̄ fab
cū deo ē idola aliq̄ r̄pe coluerit. Iſti q̄ mā nr̄am obnubilat. (Sed honorifico
utis libros moyſ recepiſſent: m̄ no rece p̄iem meū) qd. s. nō facerē ſi demonū
perāt p̄phas: nec recti erāt in fide iudeo h̄em. Honorificauit at p̄z bz Theo.
rū: et apd eos fuerit sp̄ viles r̄putari et oī in eo q̄ nō tolerauit q̄ homicide et men
diosi. Quāuis at certū sit q̄ iudi p̄ ista daces se filios dei appellaret: s̄z eos oī
p̄ba ch̄o inferre voluerit p̄tumeliat: tñ rit diabolū eē filios et nō del. q̄ d̄s tles
ca q̄ eū samaritanū dixerit diuerſā: filii nō bz. Uel i eo q̄ in oīb suis op̄
de affiguntur. Nā fīm Orig. h̄ est: q̄ alit
Docet ch̄z q̄ ſp̄ ſentirēt. ſic et samarita
ni futurā virā et aie rōnalis imortalitatē
re negātes. Uel est bz eundē: q̄ credidūt eū
ſentire cū samaritanis i p̄dīcēt errorib⁹
bz ad ſp̄laciētā iudox futurā virā et aie
rōnalis imortalitatē p̄dīcarer. Uel fīm
Theo. est: q̄ aliq̄ ſuabat legem. aliq̄ ſu
ſoluebat et cīs videbat: ſic et samarita
ni p̄fecte iudeizabāt. Uel forte h̄ est: q̄
eos acrit icrepabat: et h̄ierlm ac templi
ruinā minabat. tōq̄ samaritanū. i. iude
oy et p̄pli dei iūnicū appellabāt. Demo
nū vo illū bz dīcebat fīm Orig. vt q̄
fīmones et ſcapacitatē eoy tñ ſcēdebat.
vel fīm eundē: q̄ ex eo q̄ ſoluebat legē/
credebāt eū deo ſr̄iū: et miracula facere
diabolica p̄tute. Uel fīm Theo. q̄ eis
cogitationēs eoy dīcebat. Et tñ aduer
tendū q̄ ſic dt Chrys. nō legit ſupius: q̄
eū samaritanū dixerit: cū tñ h̄ dicant ſe
h̄ dīxisse. Ex q̄ colligif q̄ nō oia ch̄i im
p̄pria ſc̄p̄a ſt. Uel iō dīcūt: Nōne bi
dicim⁹ nos tē: q̄ de h̄ inf se ſūc muſita
bāt. Greg. in ho. Ecce iniuriā ſuſcipiēs
ds: nō p̄tumeliosa p̄ba r̄ndet. Seq̄ fīm
(R̄ndit iſus t dīxit. Ego demonū n̄
habeo) Ex q̄ re qd nob̄ inuit/nīſi vt eo
r̄pe q̄ a. p̄ris ex falsitate p̄tumelias acci
pim⁹: eoy et p̄ba mala rāceā: ne miſte
tū ſuſe correctiōis ſtak in armo furo
ris. Hec ille. Lū vo duo falsa fuerit ei
obiecta: tñ vñ negauit. ſ. ſe h̄e demo h̄
vt bz Joā. v. Pat̄ non iudicat quenq̄:
R̄ndet ſc̄tūs Tho. q̄ nō iudicat ſc̄tū ſuſ
a filio: ſed ambo ſimul. Uel nō iudicat
p̄dēnando: q̄ ſolus fili⁹ in iudicio app̄
niū: nō aū ſe eſſe samaritanū. Et h̄ pri
dictū p̄ discretiōe: fīm illud p̄s. Judica
Hēdō: vt onderet q̄ samaritanos nō de
meā a veſtra diſcernat. q̄ veſtra eſſe
ſp̄lebar ſic iudeſ. Tertiū fīm Aug. ne eularis: et mea fīm deū. Hec ille ſuſual
videre negare ſe de oīb h̄e cuſtodiāz. In hac p̄te eſt documētū morale. Ju
ſuſidentia. Samaritanū em̄ iuſterptat d̄ḡ em̄ tria oīga optima diabolō aīcile

Dominica in passione

hāt. s. parce vlucre. qz sic cū habet Lu. insana loqris. Quis ei viuit z nō vide-
vij ex h dīcebat demōnū hīc; Iognem bīt mortē. Glosa. Sic accepta cōrūme/
demonia ejcere: vt Dat. xij. In beels lia bonus mīlor fit: ita mālī de bñficio
bub ejcīt demōnia. Recre docere vt h. petores. Hec ille. (Abraā mortu⁹ est z
Sic qdā puerū latī mō detrahūt relh pphere: z tu dīcis: slq̄s fmōnē mēū fua⁹
glossis circa obſuatiōes: circa pfectiōes uerit morte nō gustabit) Dīc aut h sā.
z circa pdcatiōes. Est z alīo documētū: T̄ho. q cū dñs dīxisse: nō videbit: isti
rū: qz chīs i pdicēt z seqntib⁹ oñdit nob retulerūt nō gustabit: qz idē sūt qntū ad
qnḡ remēdia īnlurias alienas q ipse illorū inctiōne: z nō qntū ad vey intelh
erga iudeos fuauit. Prīmū fuit patia:
qz impatiētā nō oñdit signo / vbo / vel
facto. Secundū fuit silentiū: qz cū dīxisse
Samaritan⁹ es tu: nō rndit: nō sum: ne
daret eis materiā litigādi: qz dīxissent:
lēuē terrenoꝝ affectionē (In etnū) qsl̄ dī
lmo es: qz iuisti samaritā: z cu eis mādu
cerēt. Isti fuauerūt fmōnē dei: q null⁹
cas z bibis z morar⁹. Tertiū fuit rñsto
est maior: z tu mortu⁹ st. Nunqđ maior
pacifica et mollis: vt cū pacifica dīxit: es deo cui⁹ sermonē seruātes moriunt⁹:
ego demōnū nō habeo. Quartū fuit sc imo nō es maior omni hoie (Nunqđ tu
absentare: sic absentraf ab igne v̄s ne
maior es patre nō Abraā q mortu⁹ ē)
superfluat. Quintū fuit eis reddere bōa
qsl̄ dicerēt. Nō p certo. Et pseqnt̄ si es
p mal: qz accept̄ inluris rñdebat lēta
minor Abraā mortalis es: z non potes
documera. Ro. xij. Si clūterit tūmē
imortalitatē largiri (Et pphere mortui
Quātū ad tertiu rangit cō (tu⁹ zē.
sūt) Sicut aut dīcit L̄bry. ex v̄bis dñs
mēdatio quā chīs de sua doctrina fecit:
poterant sic arguere. Nunqđ maior es
cū subdis Amē amē. I. vere: z geminat
deo: vel seruātes sermonē tuū sūt mālo
cā mātor⁹ certitudis dico vob: sīq̄ ser
monē men fuauerit i corde q fidē: i ore
p pfectiōes z i opē p sc̄az cōversationē
(mortē). s. peti mātol (nō videbit). I. nō
Incurrit (in etnū) nīl deficitat obseruā/
tia fmōis mei: v̄l morte dānatiōis (nō
videbit). I. nō exp̄it fm Aug. qz v̄sūs
rōne sue pfectiōis soler p oī sensu poni:
I. q. lxvij. iij. Ptra. ca. v. iij. dī. xxij. Alij
text⁹ hñt (nō gustabit) z est fere eadem
sūtia. Dānati em̄ c̄p̄lunt et gustat illā:
qz sp̄ actu illā sentit⁹ z nūq̄ deglūtīf. I.
finis (in etnū). I. q̄ etna. Dīc aut h sc̄ūs
Tho. q vita etna est brā v̄sio dei fm̄ il
lud Jo. xvij. Hec ē vita zē. cui⁹ v̄sīdīs
rā ad gloriā z honorē dei. z ad me fina
p̄bū chīi ē seminarīu qddā z pncipū i
nob fm illō Dat. xij. Semē ē v̄bum.
Sic ḡ plante semē ne corrupat obser
uāt: ad fruct⁹ pfectiōez puenit. Ita qui
fuer p̄bū del puenit ad v̄stā etna: fm̄ il
lud L̄ui. xvij. Que faciēs hō viuet in
larit z sol⁹ (glōtīfīcīo mei p̄bū) id est glōtīfū
eis (Dixerūt ḡ el iudei) ic̄lligētēs qd̄ dīcol glōtīfīcīo mea nihil est) fm̄ exsistat
morte corpīs loqret̄ s̄z Ōrg. (Nūc) ex
one v̄lētra: quia me purum hominē pu
bis tuū v̄bis (cōgūlm⁹) cerre sic an cre
tatis. Sic enim fm̄ L̄bry. etiam an dī
debam⁹ (qz demoniū habes) q̄ stolidā z
xerat. s̄i testimonīū perhibeo dc mei p̄bū

v 14

Tractatus

II

testimonii meū nō est ver. s. km viam o haberet: r h̄ inqntū de⁹: inqntū h̄o homo
fudel exstimatōe. Et p̄ me⁹ q̄ glor⁹ sc̄o eū noticia brifca: h̄ nō cōprehēdo:
ficit me⁹ nō solus me glifico. Glorifi q̄ aia mea finite est capacitat̄ et de⁹ ē
cauit aut p̄ filiū km Alchui. p̄ suā vo⁹ infinitū obiectū. Vide setim Tho. iij.
cē i baptismo: r i trāffiguratioe q̄n di⁹ pre. q. ix. r. x. r. xi. r. xii. (r kmone⁹ ei⁹ ser-
pit. Hic ē fili⁹ me⁹ r̄c. r̄ p̄se passiois cū uo) ita q̄ factō nō nego illū nec sum in
venit ad eū. Jo. xii. r̄ post passiois susci doctrina mea mēdar. Q̄i yo dixerant:
sum⁹ āt addere q̄ glificauit eū. l. glōsi⁹ pdixit inqntū ē de⁹ cōicando et sapiaz
2 oip̄setia suā q̄ rot mirabilis fac̄. r̄ in q̄ntū ē h̄o i p̄ceptioe p̄ferēdo rāta graz/
sapiam/ r gl̄iam. Arguit aut̄ Ariani q̄ p̄ sit maior filio: q̄ glificat filiū: q̄b⁹
dicit⁹ q̄ si sua rō bona ē: etiā fili⁹ esset sumit r̄ offig. Quidā dicit⁹ p̄mo q̄ est
maior p̄: q̄ clarificauit p̄rez sup̄ terrā oīces etnitas: q̄ fm Aug. nescit occasum
Jo. xvij. Idē em⁹ est fm Aug. glificare bñ dicit⁹: q̄n exultauit: h̄ ē optauit ut
r̄ clarificare. Unū gl̄i⁹ importat q̄ndaz videret iā istū dīē isto mō videbat cū tā
claritatē: r dī q̄l claria. r est fm Amb. clara noticia cū laude. Dicim⁹ ḡ q̄ glo
rificās altū est eo maior: si nō p̄ferat ei h̄et fide de ch̄o: cui⁹ dīē optabat. P̄t
ēadē gl̄iam quā h̄z. Ubi āt glificās ro⁹ aut̄ dici q̄ h̄c dīē yidit q̄n deum vidit
rā suā gl̄iaz cōicat glificatio r̄ n̄ altā vt cor: pali vissioe cū ip̄a etnitas r̄ 2n̄ dīes
est i p̄posito: ibi n̄ ē maiortas: h̄ eq̄litas etnitas: s̄t ip̄e de⁹. Unū dīē Bre. i omel.
Quatu⁹ in ad h̄uanitatē p̄ filio gl̄iam Tūc Abraaz dīē dīm̄ vidit cū in figura
altā dedit a sua: r̄ sic maior est: que vos summe trinitas: tres angelos hospitio
vicit⁹: q̄ de⁹ n̄ est: r̄ nō coguit⁹: cū) S̄z sucepit. Hec ille. Sic aut̄ vult Augu-
līb. dī trīni. tuc vidit tres p̄sonas diuina-
lī: q̄ ex lege habebāt ei⁹ noticiā. Nā dī lib. dī trīni. tuc vidit tres p̄sonas diuina-
Deut. vi. Audi lsl̄l. dñs de⁹ tu⁹ deus in q̄s ducebāt angelis ibidē apparet̄ i
vn⁹ est. Ad h̄ dī trīpl̄r. P̄rio fz Tho. p̄sona eaz. Scđo dīē Aug. q̄ est dies in
q̄ nō cogſcebat deū sub rōne p̄ris: quia carnatiōis: quā futurā fide coguit⁹: deo
mysteriu⁹ trinitas: igrabāt. Et l̄z a mas- dicere. Ex te noscet in q̄ oēs getes bñl-
soib⁹ s̄p̄ fuerit mysteriu⁹ trinitas: credi- cent. Hūc dīē credo Abraaz vidisse dū-
tū explicite i lege moysi: tū h̄ yez est q̄n esseri i limbo: vñ dei reuelatioe: vñ Jo-
erāt iusti nō ignorātes q̄ sc̄re tenebant nis testimoio. Tertio dīē Ch̄y. q̄ est
Scđo fm eūde⁹ q̄ nō cognoscēbat eum dies passiois quē: (vñ idē dīē) Abraaz n̄ vī
fact⁹: sed negabāt: q̄ erant homicide et derat adhuc i se: s̄z i sua figura: q̄n volu-
tremptores dei. Tertio fm Alchui. dī it imolare Isaac: r̄ de q̄ die gauisus est
q̄ nō cogſcebat eū co mō q̄ cognoscen deat. Possim⁹ et dicere q̄ dies ch̄i est
dus erat: h̄ qdāmō eū carnalit̄: i. tanq̄ ipſa vīlo q̄ videt ch̄i: sic dīē Luc. xvij.
carnalē dīm̄: r̄ cui p̄spalib⁹ defūtrent. Glenlet dies q̄n deſiderer⁹ vnū dīē filij
(Ego aut̄ noui cū) oib⁹ modis pdic̄tis. boi⁹. i. videre eū r̄ h̄ie vna die. Vide
Ego inquā singlari⁹ r̄ null⁹ all⁹ intel⁹ talē dīē Abraaz s̄i vidit ch̄i: m: q̄d porut
lectus creat⁹ illum cōphēdit: vñ p̄z p̄ cē ml̄modis. Sic ei moyses illū vidit
scđm Tho. i. q. xiiij. (r̄ si dixerō q̄ nescio i trāffiguratioe: potuit alat̄ r̄ ip̄e abraaz
eu: ero fili⁹ yob mendax) Quasi dicat. illū vidisse r̄ an icarnatōe: r̄ p̄ (Dixerit
Ista dico nō ad lacrantia: h̄ vt vitatez ḡ iudei ad eū) p̄ſiderātes fm Breg. i co-
loquar (Sed sc̄o eū) naturalē: cū mea eratē corpis r̄ n̄ etnitatē deitatis (Quin-
sc̄ia sit ab illo mis̄ naturalē p̄ genera/ q̄ginta annos nōdū habes: r̄ Abraaz vī-
glōne cōcata in ea p̄fectioe in q̄llā ip̄e disti:)q̄ll̄ diceret. Insanis. S̄z q̄re non

Feria. II. post do. de passione.

dicunt Abraā vidit te: sic vndebar exi⁹ de q̄ Greg. ait. Imitatione dei glorios⁹ gere fmo chri⁹. Dī q̄ h̄ faciūt ut oīdant est iniuria patēdo fugere / q̄ respōden Abraā chri⁹ matoz̄. S̄z cū dñs eēt. xxx do supare. Hec ille. Et altud. Nazho iij. annoz. vel ēca: qre nō dixert. xl. ānos die sunt mlti q̄rtuor modis chri⁹ occid⁹ sic qnq̄ginta: cū intēderet dñm ondere dere tentatēs: sicut oīm tudei. Nam q̄ modici eē epis respectu dīc⁹ abrge. Ad nouiter cōuersos ad chri⁹ scādālizant: b̄ fm Theo. Prio: q̄ sic dixit q̄ sic chri⁹ paruulū in eoy cordib⁹ cū Herod⁹ occurrit eis. Sedo fm altos: vt idē rect⁹ de querū occidere. Sed heretici negāt̄at xp̄t reuerentia anni subilei q̄ est qn̄ res eius delitatē lpm volūt p̄cipitare cū q̄gelim⁹. Tertio fm Ebry. b̄ q̄ dñs ie nazarenis: z ei frangere caput: quia ca sus xp̄t delicate nature p̄plexionē ppter put chri⁹ deus. j. Lox. ii. Qui p̄o malis labor⁹ multitudinē xp̄t illi⁹ tre calidita⁹ cogitatiōib⁹ occupant: eū lapidare que tē xp̄t multā pauprē p̄sumpt⁹ z arte⁹ runt cum iudicis hic. Beda. Quot māh nuat̄ videbas maior⁹ erat⁹ q̄ eēt. (Dī) las cogitatiōes quis assumit: quasi tot p̄it illis iesus. Amē amē dico vob: anq̄ lapides in chri⁹ mitrit. Qui p̄o ad vob abraā fieret ego sum.) fm Greg. nō dī mitū redeun: q̄tum in se est illū cruci⁹ fui. q̄r et miras no h̄z prēterū neḡ futu⁹ signūt. Hebre. vij. Rursus crucifigen⁹ rū. h̄z inclusibil⁹ est z rota sūl duratio: z tes rē.

coexistit oib⁹ t̄pib⁹: v̄z p. s. Tho. j. q. x.
S̄z qre nō dixit erā: qd̄ fe prēterū z pns sit: Erq̄ em etiitas coexistit oib⁹ t̄pib⁹ bus: q̄ro altqđ p̄bum de p̄la t̄ga videb⁹ magis quencre etno. Ad h̄ dico q̄ rotū qd̄ de ly an: cū ly sum: q̄r ly ante p̄terū z ly sum p̄sens indicat. Sed ð: q̄ fru stra sit per p̄la: qd̄ p̄t fieri p̄ paucoza. Ad h̄ dico q̄ v̄z est: si eq̄ bene fiat. qd̄ nō est h̄. qz dicēdo: ante ego sum: oīdit sic dī se esse illū q̄ dixit. ego sum q̄ sum: qd̄ nō eq̄ bene fecisse dicēdo: ego eram Per h̄ aut̄ q̄ dī sum: cōvincit Arri⁹: q̄ filiū negauit coētū p̄l tanq̄ purā cre aturā q̄ iñtrū cēndi habuerit: z Ebion ac Eberinthus q̄ dicit eū ex v̄gine ha buisse p̄ncipiū essendi. Et Nestorius q̄ dixit altā esse p̄sonā filiū dei: z filiū v̄gīnis. Nā fili⁹ v̄gīnis est q̄ ista dī. z huic nō cōpetit an abraā esse inq̄rū nat⁹ de v̄gīne: h̄z inq̄rū dīs ē. Tulerit ḡ lapides ludi vt faceret in cū) rāq̄ in hoiez btaf phemū q̄ se deo eq̄ret. Jesus aut̄ noles exercere potētiā / sed patiam demōstra re fz Aug. z noles tal⁹ tpe v̄l morte oīcubere: fm s. Tho. z voles fidelib⁹ exē plū p̄bere p̄secutores declinādi qnq̄ fz eundē (abscondit se) id est inuisibilem fm s. Thom. dūsinitus se eis reddidit. (z exiuit de tēplo.) z in ipo exitu illū nauit cecū a natuitate: vt als dictū est

In hac aut̄ p̄ce est morale documētū: fluent aque viue. Hoc aut̄ dixit

Feria secūda post dominī cam de passione.

Textus euāgeliū. Ioā. ca. v.

Picerūt p̄cipes z pha risi ministros vt app̄ henderēt iesum. Dīxit ergo eis iesus. Adhuc modicū tēpus vobiscū sum: et vado ad eum qui me misit: q̄re tis me z non iñuenietis: et vbi sum ego vos non potestis venire. Dixerūt ergo iudei ad semet ipos. Quo hic iturus est q̄r non iñuenient̄ eum: Munqđ in di spersionez gentiū iturus est: et docturus gentes: Quis est hic fmo quē dixit: q̄retis me z non iñuenietis: z vbi suz ego vos nō potestis venire: In nouissimo aut̄ die magno festiuitatis sta bat s̄t̄us z clamabat dices. Si quis sit et veniat ad me z hisbat. Qui credit in me sicut dīc̄t scri p̄tura: flumina de ventre eius fluunt aque viue. Hoc aut̄ dixit